

KTORÁ Z JEDOVATÝCH HÚB
JE POMENOVANÁ PODĽA
MÄČKOVITEJ ŠELMY?

- A: hríb tigrovaný
- B: hríb pumí
- C: muchotrávka tigrovaná
- D: hríb leopardí

Použi, prosím,
sivú pečiatku!

Ohnivec pomáha zužitkovať
mŕtve drevo.

Použi, prosím,
bielu pečiatku!

Ide o
muchotrávku
tigrovanú!

MUCHOTRÁVKA TIGROVANÁ

MUCHOTRÁVKA ČERVENKASTÁ

“ Táto hnedo-biela huba má, podobne ako mnohé iné, dlhý hlúbik a parazólovitý klobúčik. Bohužiaľ, neskúsení hubári si ju neraz zmýlia s inými, jedlými hubami. Bedľa jedlá či muchotrávka červenkastá vyzerajú na pohľad podobne ako ich jedovaté príbuzné. Konzumácia muchotrávky tigrovanej vedie k príznakom ťažkej otravy a vyžaduje si okamžité ošetrovanie. ”

KRÁLOVSTVO HÚB

TAJNÍ SPOJENCI

Mnohé huby využívajú biomateriál z lesa: odumreté časti rastlín, mŕtve drevo či zdochliny. Niekedy napádajú aj zdravé rastliny.

Sú aj také huby, ktoré žijú v symbióze s lesnými rastlinami. Častokrát býva v zemi ukryté rozsiahle podhubie (mycely), poprepletané s koreňovým systémom najrôznejších rastlinných druhov, s ktorými týmto spôsobom komunikuje. Korene v spojení s hubami tvoria tzv. „wood wide web“, cez ktorý stromy komunikujú medzi sebou a navzájom si vymieňajú živiny. Táto forma symbiózy sa tiež nazýva mykoríza. Mykorízne huby dokážu vyťažiť z pôdy životupotrebné minerálne látky, ktorými zásobujú svojho symbionta. Huby však nemajú schopnosť fotosyntézy, a tak získavajú potrebné sacharidy od partnerskej rastliny. Oba tieto organizmy sú navzájom na seba odkázané. V bukových lesoch niekedy až tretina produktu rastlinnej fotosyntézy slúži hubám. Takto prepojené organizmy žijú vo vzájomnom súlade. Ani jeden z nich nedokáže žiť bez druhého. Niektoré rastliny dokonca bez prítomnosti svojej symbiotickej huby nie sú schopné ani samé zaklíčiť.

My huby sme nezvyčajné stvorenia. Existujeme totiž v nespočetných podobách – od parádnych, nápadných jedincov až po tie z nás, ktoré sú neviditeľné.

Tiež sa kladie otázka, čím vlastne sme: vari zvieratá? To asi sotva! Ale nie sme ani rastlinami, nie? Tak je to, veru. Popri ríši rastlinnej a živočíšnej máte my tú svoju, vlastnú.

SMRČOK VYSOKÝ (Morchella elata)

Smrček vysoký rastie v strednej Európe na jar od marca do mája. Tým, že sa objavuje pomerne skoro a iba na krátko, ako aj vďaka jeho jemnej aróme je v špičkovej gastronómii pokladaný za delikatesu. Pri príprave však treba postupovať obozretne: táto huba je v surovom stave jedovatá. Jedlou sa stáva až po dostatočnej tepelnej úprave alebo dobre usušená.

HRÍB DUBOVÝ (Boletus aestivalis)

Hríb dubový (dubák) je obľúbená jedlá huba. V našich lesoch ju môžeme nájsť už od mája. S troškou šťastia a pri vhodnom počasi rastú dubáky zo zeme až do októbra. Huba je pomerne nenáročná na pôdu. Ako mykorízna uprednostňuje symbiózu s dubom a bukom, preto ju nájdeme najčastejšie v listnatých lesoch so zastúpením týchto drevín.

BEDĽA VYSOKÁ (Macrolepiota procera)

Táto huba svojím vzhľadom s plochým veľkým klobúčikom a tenkým hlúbikom pripomína dáždňik. Bedľa je jedlou hubou a rastie od mája do novembra v svetlých bučinách a dubinách, ale tiež na lúkach, pasienkoch a v parkoch. Niekedy rastie v skupinách alebo vo veľkých okruhoch.

PRÁCHNOVEC KOPYTOVÝ (Fomes fomentarius)

Táto huba napáda oslabené listnaté stromy. Cez rany na konároch či kmeni sa dostáva na svojho hostiteľa – strom, ktorý potom poškodzuje. V pokročilom štádiu napadnutia práchnovcom kopytovým môže dôjsť k zlomeniu kmeňa napadnutého stromu vo výške niekoľkých metrov. Huba dokáže po dlhšiu dobu prežiť aj na odumretom strome. Na stromoch, kde sa uchyť, tvorí hrubé útvary, ktorých liečivý účinok je známy už od čias Hippokrata.

